

biografia

Helix Trio

«Helix Trio: generositat, passió i mestria», així va descriure la revista Scherzo l'actuació del trio a la Quinzena Musical de Sant Sebastià l'any 2025. Format el 2022 a Basilea, l'Helix Trio s'ha consolidat en pocs anys com un dels conjunts emergents més destacats de la seva generació, amb una intensa trajectòria artística a Espanya i Europa.

Integrat per Jaume Angelès Fité (violí), Iago Domínguez Eiras (violoncel) i Paula Belzunegui Moreno (piano), l'Helix Trio es caracteritza per una profunda complexitat musical i una recerca constant d'una identitat artística pròpia.

L'any 2024, l'Helix Trio va ser nomenat Ensamble Emergent 2025 per FestClásica, un reconeixement que els va portar a participar en alguns dels festivals més prestigiosos d'Espanya al llarg del 2025. Aquell mateix any van obtenir el segon premi del Premi BBVA de Música de Cambra Montserrat Alavedra i van rebre el Premi Filippo Nicotia a Itàlia. Aquests reconeixements se sumen als obtinguts a l'ORPHEUS Swiss Chamber Music Competition 2022 i al Concurs La Flama 2023.

La seva activitat artística els ha portat a actuar en importants escenaris i festivals d'Espanya, Suïssa, Itàlia, Albània i altres països europeus. Entre les seves actuacions destaquen els seus debuts al Palau de la Música Catalana el 2023 i a l'Auditori de Barcelona el 2025, així com la seva participació en festivals com la Quinzena Musical de Sant Sebastià, Música en Segura, el Festival Internaci-

onal de Santander, el Festival de Pollença, Otoño Musical Soriano, el Festival de Música Española de Cádiz, Piano Trio Fest de Berna, Swiss Chamber Music Festival d'Adelboden i Musikdorf Ernen, entre d'altres.

Al llarg de la seva trajectòria, el trio ha treballat amb reconegudes figures de la música de cambra com Steven Isserlis, Heime Müller, Anthony Marwood, Patricia Kopatchinskaja, Johannes Meissl, Patrick Jüdt, Vera Martínez Mehner, Robert Levin, Eckart Runge, Oliver Wille, Miriam Fried, Günter Pichler i Heinz Holliger.

La seva formació camerística s'ha desenvolupat a la Hochschule für Musik de Basilea, on han treballat amb mentors com Anton Kernjak, Claudio Martínez-Mehner, Silvia Simionescu i Anna Gebert.

Actualment, són Artistes Residents a la Queen Elisabeth Music Chapel de Bèlgica, així com membres de la European Chamber Music Academy (ECMA) des del 2023 i de la xarxa Le Dimore del Quartetto, i participen regularment en trobades i projectes amb destacats músics i pedagogs del panorama camerístic internacional.

festival:Cervià

XVI edició

helix trio

paula belzunegui

piano

jaume angelès

violí

iago domínguez

violoncel

haydn / beethoven / ravel

diumenge 20 de setembre de 2026, 19h
església de santa maria de cervià de ter

organitza

iber:Camera

DEPARTAMENT DE CULTURA

inaem

INSTRUMENTAL NACIONAL DE LA RESERVA DE LA MÚSICA

PNM

amb el suport de

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Rousselot

patrocina

Àngel Surroca i Surroca

Joseph Haydn (1732-1809)

Trio per a piano en do major, Hob. XV:27 (1797)

- I. Allegro
- II. Andante
- III. Finale. Presto

Ludwig van Beethoven (1770-1827)

Trio per a piano en re major, Op. 70, núm. 1, “Fantasma” (1808)

- I. Allegro vivace e con brio
- II. Largo assai ed espressivo
- III. Presto

Maurice Ravel (1875-1937)

Trio per a piano en la menor, M.67 (1914)

- I. Modéré
- II. Pantoum. Assez vif
- III. Passacaille. Très large
- IV. Final. Animé

Duració estimada del concert: 90 minuts (pausa inclosa)

El programa s'obre amb la mirada clàssica de Joseph Haydn, figura essencial en la consolidació d'aquest gènere cambrístic. El Hob. XV:27 va sorgir el 1797, just després de tornar del segon i últim dels seus viatges a Londres. Aquest forma part d'un grup de tres tríos dedicats a la pianista d'origen alemany, i antiga deixeble de Muzio Clementi, Therese Jansen Bartolozzi, que Haydn havia conegut a la capital britànica. Publicats també el 1797, hi destaca el paper del piano, especialment exigent i virtuós, mostra del talent de la seva destinatària. L'obra combina l'elegància clàssica habitual de Haydn amb una energia rítmica i una capacitat de contrast que anticipen, subtilment, els nous temps.

Més d'una dècada després, serà Beethoven, per cert antic deixeble de Haydn, qui portarà el gènere cap a un territori molt més dramàtic amb una mirada plenament romàntica. El Trio en re major, Op. 70, núm. 1, conegut com a «Fantasma» o “Geistertrio”, va sorgir el 1808, un any extraordinàriament productiu en què Beethoven també treballava en obres com la Cinquena i la Sisena simfonies que s'estrenarien aquell mateix desembre. Els dos tríos de l'opus 70 els va dedicar a la comtessa Anna Maria Erdődy, a casa de la qual Beethoven va residir durant un temps. El sobrenom «Fantasma» podria venir del segon moviment, el Largo, de caràcter inquietant i misteriós. No obstant això, Carl Czerny, deixeble de Beethoven, l'any 1842 el va relacionar amb l'aparició del fantasma del pare de Hamlet... potser perquè Beethoven estava treballant en l'esborrany d'una òpera sobre Shakespeare que mai no va arribar a quallar? Entre els dos moviments ràpids, d'una energia

gairebé tempestuosa, aquest centre fosc converteix el trio en una obra d'extraordinari poder dramàtic.

El recorregut culmina amb una tercera mirada, aquest cop del segle XX incipient. Maurice Ravel va compondre el seu deliciós Trio en la menor l'estiu de 1914 a les portes de la I Guerra mundial. L'estrena la varen fer a París el 28 de gener de 1915 Alfredo Casella al piano, Gabriel Willaume al violí i Louis Feuillard al violoncel. Ravel l'havia dedicat al seu mestre de contrapunt, André Gedalge. Aquell estiu estava a Saint-Jean-de-Luz, la seva terra materna, al País Basc francès. Potser d'aquí el subtil ritme de Zortzico basc amb què comença el primer dels seus quatre moviments, seguit pel Pantoum que ens remet a una estructura poètica d'origen malai adoptada per la literatura francesa. Una passacaille construïda sobre un tema contemplatiu de vuit compassos dona pas a un final intents i contrastant d'ambició quasi orquestral. En el desplegament l'obra va combinant una extraordinària precisió constructiva amb colors, ritmes i atmosferes que van girant la mirada tant cap a la tradició com cap a la modernitat, convidant-nos a tancar els ulls i deixar-nos portar per l'extraordinari poder evocador d'aquest “rellotger suís”, tal com el va definir Stravinski.

Un recorregut per tres grans creadors que varen anar transformant l'essència cambrística del trio amb piano, posant sempre en relleu la bellesa tímbrica irresistible d'aquesta combinació instrumental.

Joan Vives, divulgador musical